

ABONAMENTELE

IN TOATA ROMANIA:

Pe an . . . . . T. n. 48
Pe 6 luni 24
Pe 3 luni 12

IN STRAINATATE:

Pe an 60

INSERTIUNI SI RECLAME:

Linia de 30 litere petit, pagina IV, 30 bani
Pe pagina III, 80 bani, pe pagina II, 2 lei noi

Reclame 2 lei noi linia.

Un număr în Capitală 10 bani.

TIMPUL

ESE IN TOATE ZILELE DE LUCRU.

BIROUL REDACTIEI SI ADMINISTRATIEI: PALATUL „DACIA.”

Ediția de seară

ANUNCIURI

Se primesc în străinătate: La D-nii Haasenstein & Vogler în Vienna, Wallfischgasse 10. A. Oppelk în Vienna, Stubenbastei 2; Rudolf Mosse în Vienna, Seilerstätte 2; Vincenz Hrdicka în Vienna, Teinfaltstrasse 17; Philipp Lob în Vienna, Eschenbachgasse 11; J. Lang & Comp. în Pestha și Havas-Lafitte-Dullier & Comp. în Paris.

Scrisorile nefrancate nu se primesc.

Articolele nepublicate se vor arde.

Un număr în Districte 15 bani.

BULETIN TELEGRAFIC

Serviciul privat al „TIMPULUI.”

(Agenția Havas).

— Serviciul de Vineri, 4 ore post-merid. —

Constantinopol, 26 Aprilie.

D. Cristici este definitiv numit agent al Serbiei la Constantinopol.

O telegramă a lui Hassan-paşa, comandantul armatei de la Batoum (Asia), a sosit astăzi. Această telegramă anunță că Rușii care înaintaseră la o distanță de două ore de la frontiera, au fost opriți de Turci. Încercându-se o luptă, Rușii pierduseră 400 oameni ieri seară. Lupta urmează și astăzi.

Flota turcă bombardează Chefcheti (?)

— Serviciul de Vineri, 9 ore 30 min. seara. —

Viena, 26 Aprilie.

Se telegrafiază din Belgrad ziarului „Tagblatt”: Turcia a cerut ca Serbia să promită a observa o neutralitate absolută și să acorde trecerea prin teritoriul său trupelor turcescilor să meargă la Cladova.

Abdul-Kerim a avizat pe comandantul sârb din Negotin că o divizie de trupe otomane erau însărcinate a ocupa oare-cari poziții strategice de pe lângă Dunăre, și în special Cladova.

Consiliul de miniștri a decis să protesteze pe lângă Poartă și să declare că Serbia se va opune cu armele contra trecerii armatelor turcescilor.

Londra, 26 Aprilie.

Ziarele engleze spun, că o declarație de neutralitate în numele reginei se va publica în curând.

Madrid, 27 Aprilie.

Spania se pregătește a-și trimite escadra de la Scheela din răsarit în America. Spania are intențiunea de a trimite alina opt vase spre a protejea comerțul naționalilor săi pe Mediterana.

Berlin, 27 Aprilie.

Germania va pune alte nave în serviciu activ

Londra, 27 Aprilie.

Ziarul „Daily Telegraph” zice că dacă Kevdivul va lua o atitudine amenințătoare, Rusia va nsa de represalii blocând Alexandria.

— Serviciul de Sâmbătă, 9 ore dimineața. —

Constantinopol, 27 Aprilie.

Mai multe puteri lucrează pe lângă Poartă ca să decidă pe Turcia să nu întreprindă nici o trupă perezuală, dacă cineva ar crede necesar să treacă Dunărea pe la căle-va puncte.

Londra, 27 Aprilie.

Hobart-Paga a declarat că flota turcescă nu va trage focuri asupra orașelor Galatzi și Brăila, dacă nici o baterie inamică nu se va stabili în preajma acestor două orașe.

Londra, 27 Aprilie.

Hobart-Paga, comandantul forțelor navale otomane pe Dunăre, a declarat că, sub rezerva de a visita navele spre a se asigura că nu vor transporta contrabandă de rebel, comerțul va fi lăsat liber.

Constantinopol, 27 Aprilie.

Scrisorile sosite din cartierul general lui Abdul-Kerim, dau a crede că armata turcă va păstra numai o defensivă pe Dunăre.

Migrarea trupelor turcescilor de la Vidin spre Rusciuc urmează mare.

Londra, 27 Aprilie.

Camera lordilor. Lordul Stratden întreabă dacă guvernul primesce de bună arătare coprină în circularea rusească cum că Czarul lucrează după vederile și interesele Europei. Lordul Stratden atacă cu vioacine conduită Rusiei.

Lordul Derby secretar de Stat la departamentul afacerilor străine, crede că întrebarea este inoportună, căci ar putea să producă o discuțiune considerabilă. Ceea ce poate declara numai, este că Engliera nu este de loc legată de cuvintele Rusiei. El nu primesce nici concluziunile nici argumentele coprinse în declarațiunea rusă.

Londra 28 Aprilie.

Camera comitelor. Marchizul d'Hartington va interpela laud pe guvern asupra chestiunii

a ști dacă Engliera are intențiunea de a proclama neutralitatea ei.

D. Gladstone va propune o moțiune asupra chestiunii orientale și asupra politicii guvernului.

D. Campbell va face luni o interpelare asupra conduitei Egyptului în resbelul actual și asupra situațiunii care ar rezulta din aceasta dacă el va lua parte la resbel.

BUCURESCI: APRILIE

Corpurile legiuitoare au început a lucra, Camera a și votat chiar legea rechișițiilor militare; asupra cererii unor deputați însă, de a li se da explicări în privința situației din afară, guvernul a respuns că le va da după constituirea Senatului.

Senatul terminându-și aproape verificarea titlurilor, a pășit îndată la constituirea sa și a ales de preșident pe I. P. S. S. Mitropolit Primate, ear de vice-preșident pe dd. M. C. Iepureanu și Dimitrie Brătianu. Secretari sunt: dd. Belu, Men. Gherman, Cămărășescu și Leca.

Putem dar spera pentru astăzi explicările guvernului asupra situației. Până atunci și până când se va pronunța Senatul, trebuie să păstrăm rezerva impusă de împrejurări.

Dorim din adâncul inimei, ca în urma rezoluțiilor Senatului să se întărească în noi toți simțimentul, că mai suntem cetățeni unui stat cu individualitatea sa, cu drepturile sale, cu onoarea sa națională.

Cetim următoarele într-o foaie radicală și indiscretă — fiind radicală poate să fie bine informată în ceea ce privește guvernul nostru de astăzi:

Opiniunea noastră a fost deja emisă de mai înainte în privința eventualității unui resbel. Am spus că, ne având destule forțe a ne opune unei invasiuni formidabile, vom ține neutralitatea. Acei cari ar voi să treacă prin teritoriul nostru, se tratează mai întâi cu guvernul, se primească condițiunile ce li se va impune și apoi să treacă. La caz contrariu, ori-cât de mică este armata noastră, pe de o parte și o trimețem la graniță, iar pe de alta să protestăm la puteri.

Ni se spanea că Rusia trata cu noi pe acest teren. Se anunță venirea împăratului la Ungheui, imperatoarele ajunse luni la 5 ore seara, se făcu ceremonialul pentru plecarea la resbel, și acolo auzirăm că trupele rusești trec în cea noapte și cetățim un manifest al marelui duce Nicolae către locuitorii români, prin care le spunea că vine în România „ca amic, cum a venit și altă dată, că considera pe guvernul nostru ca amic, că va respecta legile, persoanele și averile pncinicilor cetățeni, și că cere de la Români concurs pentru armata care trece contra turcilor, pentru că și strămoșii marelui duce și-a vărsat sângele pentru liberarea Românilor.

Acest manifest de și nu a fost permis în țara noastră de guvern, fiind că el nu putea să se așeze într-o țară care și-l are un suveran, corpuri constituite și un guvern, totuși singur marele duce ținutu-s-a de cele promise într-insul?

Faptele au respuns la această întrebare. Chiar în cea noapte l'a înălțurat, căci, trecând fără învoirea corpurilor legiuitoare, singure în drept în asemenea caz după constituțiune de a da permisiune, a călcat legea noastră cea mai fundamentală.

Partea marelui șef al armatei rusești a fost dară ne-carață cu noi, și acența a făcut pe guvern să dea ordin autorităților administrative să nu intre în relațiuni

oficiale cu comandanții corpurilor de invasiune, ne având o armată destul de puternică să se opus și ne voinde se espue țara la devastări și nimicirea întregului sistem de guvernământ independent ce avem azi.

Senatul a fost dizolvat fără motiv, sau cel puțin, fără alt motiv de cât că d-nu Brătianu pierduse majoritatea personală și că avea trebuință pentru a se menține la putere de contingentul d-lui Cogălniceanu. D. Cogălniceanu oferea contingentul său, dară și persona sa. D-nu Brătianu priimea cu bucurie contingentul dară, nu vrea se auză de persoană.

Deci M. S. Domnitorul dizolvă Senatul, convins de încheierea păcel, grație sub-semnării protocolului și ademenit printr-o a treia combinație, care trebuia se sfirșească nesfirșita cestiune Strusberg. Pe când toți guvernânții noștri se invoiseră dară așa, și se asezaseră pentru cât va timp la banchetul păcii, resbelul isbucni și isbucni într'un mod atât de neașteptat pentru înțeleptul și onestul regim, în cât nu numai niminea n'a fost preparat, dară încă nici se putea observa Constituțiunea în privința termenului legal de convocare al colegiurilor electorale — Se propuse dară Domnitorului violarea Constituțiunii în acest punct. și Constituțiunea fu violată. Se propuse suspendarea legilor și legile fură date la o parte.

Requisițiunile, cel mai teribil sacrificiu ce se poate cere cetățianului după viață, fură ordonate și făcute fără lege, fără regulă, fără dreptate, servind chiar de mijloc de presiune electorală și toate astea pentru ce?

Pentru că d-nu Brătianu dorea să aibă ceva mai umil, ceva mai supus de cât umilitul și supusul Senat autor al acestor frumoase stări de lucruri, și căzut, credem, sub lungul blestem al țerei. Isbuti'a d. Ioan Brătianu în această tentativă? Cu toată ingerința cea mai fățișe, care a mers până a da ordine puțin deghisate biurourilor electorale ca să primească sau să respingă cutare sau cutare categorie de alegători, cu a-restările ca la Pitești, cu intimidările și corupțiunile în evenimentetele acestea teribile care au băgat groază în inima tuturor, cu violarea Constituțiunii și împiedicrea alegătorilor de a se aduna, de a se consulta, și de a putea se reziste presiunii guvernului, totuși, rezultatul care a fost? O minoritate în dreapta, imposantă dacă nu prin număr, dară prin trecutul, talentul și greutatea personală a oamenilor care o compun; o grupă în stânga mai numeroasă în adevăr dară compusă de oameni obscuri din care câții va deconsiderați, și în fine două partide la mijloc, partidul Cogălniceanu și partidul I. Ghica care vor face majoritatea ori unde să vor arunca. Apoi nu era această situațiunea în fostul Senat? Și era trebuință de o asemenea sgud itură, pentru a reveni la punctul de unde am plecat?

Majoritatea este a guvernului cât vor sta împreună cele două elemente

eterogene care l' compun. Aceasta nu suferă îndoială și nu trebuie să ne facem și să facem altora iluziuni în această privință. Inșă, cea majoritate aternă de la intima uniune a două partide coalizate numai prin interese, dară separate prin toate cele-lalte puncturi.

Acum să trecem la o altă cestiune. Convocarea pripită a Senatului a fost basată pe neapărata aplicare a art. 123 din Constituțiune, adică pe necesitatea unei legi pentru a se autorisa trecerea pe teritoriul României, a unei puteri armate străine. Inșă Senatul nu era nici chiar ales sau numit și trupele rusești mai grăbite de a apuca punctele strategice necesare acțiunii lor, de cât a discută cu domniul Voinoff, Păterlăgeanu, Misail și C-nie, subtilte teorii constituțiionale, intrară în țară fără a cere permisiunea guvernului românesc și adresând un Manifest populațiunilor pe care guvernul ni l'a ascuns până astăzi.

Noi în virtutea Constituțiunii, reclamăm libertatea presei și pentru înaltul scriitor care are 300,000 de oameni la ordinele sale. Sperăm că domniul Rosetti și Brătianu care sunt în contra censurei și ori-cărei restricțiuni a libertății presă ce le-a dat demăncare, ne vor permite să citim o prosă care are ceva valoare chiar pe lângă prosa d-lui Costinescu.

Acesta pte probează două lucruri. Anteu că înțeleptul guvern n'a avut în privința intrării armatelor rusești nici o înțelegere prealabilă cu Guvernul Rus și chiar că a ignorat cu totul și momentul acestei ocupațiuni și modul cum trebuia să se facă. Al doilea moralitatea faptului este că o Constituanta când inscrie în legile sale declarațiuni trușage ca art. 123 ar trebui să se gândească la mijloacele de a le face să fie respectate în practică. Dară de, Constituantele nu se gândesc la toate.

Cât pentru partea noastră noi credem că această intrare ne-a crutat o foarte crudă alternativă. Din momentul ce n'am avut cu Imperiul rusesc nici o înțelegere, nici convenție, ceea ce foarte greu s'ar fi făcut cu un guvern compus de oameni cari nu pot inspira încredere unei diplomații serioase, ce ar mai fi însemnat deliberațiune solemnă a Senatului și a Camerei asupra acestui punct?

Iși închipuește cine-va armatele rusești, și armatele otomane, unele pe marginea Prutului, cele-lalte dincolo de Dunăre așteptând cu arma la braț, solemnă deliberațiune a Păterlăgenilor din Cameră sau din Senat pentru a face cea d'anteu mișcare, și a lua pozițiunile lor strategice, și domnu Ioan Brătianu jucând rolul arbitrilor suprem și zicând puternicilor rivali: Barierele circului sunt deschise! Vă dau voiea, începeți lupta.—Nu credem că principiurile constituțiionale se fi făcut atâta progres în Rusia, și nici chiar în Turcia cu toată Constituțiunea lui Midhat. Din norocire faptul împlinit ne-a crutat aceste strănie desbateri.

Oare la un noi, pronunțat de ma

oritatea Păterlăgenilor, Țarul tuturilor Rusiilor s'ar fi dat îndărăt? Inșă dacă Păterlăgenii, cari de natura lor sunt pentru batalioanele cele numeroase, ar fi zis da, ceea ce este mai probabil, atuncea nu se angagia de la început politica noastră într-o direcție exclusivă, și Europa n'ar fi pututa ne acusa pe drept sau pe nedrept că noi cei d'anteu am violat neutralitatea? În modul cum s'au petrecut lucrurile, această acușăție nu mai poate avea loc. România nu poate fi trasă la răspundere pentru evenimentete, cari nu le a provocat ea anteu. Pe de altă parte neutralitatea noastră fiind astăzi violată de toți și nerecunoscută de nimeni, suntem degagiați de ori-ce datorii și de ori-ce angajamente neavând a consulta de cât interesele țerei.

Din nenorocire, aceste interese sunt încredințate mânelor celor mai puțin dibace, inimelor celor mai puțin patriote. Nimic pe aceste spirite strimte nu le distrage de la unica lor preocupare păstrarea puterii cu ori-ce preț, prigonierea prin mijloacele cele mai neoneste a adversarilor lor politici, influențele cele mai corumpătoare și cele mai fățișe chiar în aceste ultime alegeri, menținerea urei, a discordiei și a anarhiei între toate clasele țerei. Iată înfrățirea la care ne chema apelurile ipocrite ale ziarelor roșii în momente când atâți băbărți din partidul conservator se găteau să și verse poate sângele pentru apărarea țerei lor. În momentul în care toți fac atâtea sacrificii în toate modurile și sub toate formele. Dar cel puțin care este politica esternă a guvernului? *Misiunea României la gurile Dunării* zice Mesagiul. Foarte bine. Dară aceste guri ale Dunării, care nu sunt numai pentru noi o cestiune politică, dară o adevărată cestiune de viață sau de moarte, aceste guri prin care rosuță și trăește România, aceste chei ale casei noastre, prin cine ne sunt asigurate? Prin tractatul de Paris?

El este numai un suvenir istoric. Prin forțele noastre? Este prea trist să insistăm.

Dară este, poate, vre-o convențiune vre-un tractat cu unul din beligeranții sau cu o altă putere? Dacă cerul să fie așa, dacă cerul ca ceea ce nu scim, să ne console de ceea ce vedem, dacă cerul... Dară dacă speranțele noastre vor fi lușelate, dacă guvernul revoluționar, arbitrar persecutor în năuntru, călcător de Constituțiune și de legi, violator al proprietăților, falit la toate angajamentele sale bănești, nu va avea cel puțin în cele din afară o strălucită isbandă, nu pentru a justifica dară cel puțin pentru a scusa atâtea fără de legi... atunci care va fi penalitatea proporționată cu atâtea crime... ajungând la un asemenea rezultat?

MANIFESTUL DE RESBEL al M. S. Țarului Alexandru.

— Credincioșilor noștri supuși le este cunoscută viața interesantă cu care tot d'ana am privit soarta

creștinilor asupriți din Turcia. Dorința de a îmbunătăți soarta lor, întreaga națiune rusă o împărtășește și acum este gata ca să aducă nouă jertfe pentru ușurarea sorții creștinilor de pe peninsula balcanică.

Viața și averea creștinilor noștri supuși tot-d'una ne-au fost scumpe. Întreaga ne Domnie e dovadă de ne-curmată noastră părintească îngrijire; de a păstra Rusiei binecuvântările păcii. Această îngrijire ne-a condus tot-a'una de la începutul tristelor întâmplări din Bosnia, Herțegovina și Bulgaria.

Înainte de toate ne-am pus de scop, ca prin negocieri pașnice, în comun acord cu aliații și amicii Noștri, cu marile puteri europene, să isbutilim a îmbunătăți soarta creștinilor din orient.

În curs de doi ani am stăruit din toate puterile spre a îndupleca pe Poartă a introduce reforme, care să scutească pe creștinii Bosniaci, Herțegovineni și Bulgari de asupririle autorităților locale.

Introducerea acestor reforme de la sine urma din obligamentele, pe care de mai înainte Poartele le luase sârbătorește față cu toate puterile Europene.

Ostenelile noastre, deși sprijinite de remonstrațiunile făcute d'impună cu celelalte puteri, nu ne-au dus la scopul dorit.

Poarta e rămas neînduplecată — întru a refusa neted orice garanție, care ar putea fi spre asigurarea creștinilor și nu a primit hotărârile conferenței din Constantinopol, care nu erau conduse de altă dorință, de cât de a face întrebuintă de toate mijloacele de conciliațiune spre înduplecarea Porții.

Am făcut puterilor propunerea de a drege un protocol deosebit, care să cuprindă condițiunile esențiale ale conferenței din Constantinopol și să provocăm Poarta, ca să adereze la actul internațional, care are însemnătatea celei mai din urmă din pretențiunile noastre pașnice.

Așteptările nu s'au împlinit. Poarta nu a cedat dorinței unanime a Europei creștine; nu a aderat la hotărârile protocolului.

După ce ast-fel toate stăruințele pașnice s'au epuizat, îngâmfata încăpăținare a Porții ne silește la faptele hotărâtoare. Conștiința de echitate și de demnitate ne-o impune aceasta. Prin refuzul ei Poarta ne silește a recurge la mijloace silnice.

Convinși de dreptatea cauzei noastre, având prin urmare încredere în mila și ajutorul lui Dumnezeu; dăm de știre credincioșilor noștri supuși, că momentul, pe care îl prevedeam, când am grăit acele cuvinte la care întreaga Rusie a răspuns în unanimitate, iată acum a sosit.

Am fost arătat atunci hotărârea noastră de a procede independent. Îndată ce vom vedea că e de trebuință și că onoarea Rusiei ne-o impune: astăzi, cerând bine-cuvântarea Dumnezeiască asupra vitezelor noastre oștiri, le poruncim ca să treacă granițele turcești.

Dat în Chișinău, Aprilie 24, anul mântuirii 1877, iar al stăpânirii noastre al 23-lea an.

Alexandru

TARUL ÎN UNGHENI

Ungheni Rusești 23 Aprilie.

Astăzi la 10 ore am sosit la Ungheni rusești. În același tren cu mine era comisiunea delegată de guvernul nostru pentru ca în numele Măriei Sale Domnitorului Carol I să salute de bună venire pe M. S. Împăratul a tuturor Rușilor. Comisiu-

nea aceasta a fost compusă din Pr. S. Mitropolitul Iosif din Iași, prefectul județean d. Vasile Gheorghian, primul președinte al Curții de Apel d. Ney, președintele Curții d. Antoniu, primarul Iașului d. Pastia și locușitorul președintelui comitetului permanent a județului Iași d. Răducanu Botez. Eram să plec înainte din Ungheni la Cornești, când o telegramă venită din Chișinău anunță, că linia căii ferate să fie liberă căci Tarul sosind la Chișinău, nu va zăbovi acolo ci imediat pleacă înainte spre Ungheni. Așa dar am fost silit a sta locul.

La ore 12 și jumătate o gherătură ne făcu pe toți să alergăm pe peron și să ne interesăm a vedea ce ne aduce trenul ordinar sosit din Chișinău. Puțin am văzut dar mult am înțeles. Cu acest tren venise consulul general rus din București d. Stuart ducând cu sine două balere pline cu aur. D. Stuart cu aceste balere înainte se sui apoi imediat în trenul ce a plecat la Iași.

La 2 oare au început armatele să se miște și diferite trupe să își ia pozițiunea lor pe șesul Ungheilor. Peste cât-va timp 20.000 luptători de diferite arme precum infanteria, cozacii, cavaleria și artileria au fost concentrați.

Nu mult după terminarea concentrației, am fost anunțați că: *Vine Tarul!* Pr. S. Mitropolitul Iosef zind aceasta, se îmbracă în sfintele vestimente și înconjurat de doi arhimandriți precum și de delegații români aștepta pe ortodoxul Monarh. La 5 ore un tren lung ajungând dinaintea peronului Gărei Ungheni rusești, aduse pe Majestatea Sa Împăratul Rusiei. Îndată după sosire, Majestatea Sa Tarul urmat de o numeroasă suită de 35 persoane, coborîndu-se din vagon fu întâmpinat de mareșalul Moruzi cu pâine (cozonac) și sare, ear de mai multe dame cu buchete mari de flori. Mulțămind acestora, Tarul intrase în sala Gărei, unde văzând pe Pr. S. Mitropolitul, și-a luat cașca de pe cap, și după o mică salutare primi, prin d. Iacobson consulul rus din Iași, recomandațiunile Pr. Sale Mitropolitului Iosef și a fiecărui membru din delegațiunea română. După aceasta Prea Sf. Sa Mitropolitul îndreptându-se către M. S. Împăratul Alexandru II, rosti următoarea întimpinare:

„Majestate!

„Fericita sosire a Majestații Voastre Imperiale lângă hotarele României, a acestei Teri ortodoxe, a căria Biserică de secole s'a bucurat de protecțiunea binevoitoare a Anguștilor Saverani, Glorioșii Voștri Strămoși, Ortodoxii Monarhi ai Prterniceii Împărății a Rusiei, Ne procură și Nouă astăzi fericita ocaziune de a spune Majestații Voastre, omagiale Noastre și respectuoasele felicitări de bună venire, atât din partea Clerului Bisericii Române, cât și din partea reprezentanților autorităților laice ce împreună suntem veniți înaintea Majestații Voastre pentru acest sfârșit.

„Sunt m pe deplin convinși, Majestate, că aceleși binevoitoare dispozițiuni moștenite de la Glorioșii Voștri Strămoși, pentru România și Biserica Ei, animă și pe Majestatea Voastră Imperială, și vă vor anima în tot-d'una pentru Gloria Bisericii lui Dumnezeu în genere și a Majestații Voastre în parte.

Tarul în tot timpul acestui discurs, ținut în limba română, stătu un pas dinaintea Pr. S. Mitropolitului, având în dreapta sa pe Moștenitorul tronului, ear în stânga pe fratele Său Marele duce Nicolae Nicolaevici lângă care stătu fiul acestuia tânărul Nicolae Nicolaevici. Suita Împăratului era compusă din generali, între cari bătrânul Nepokoj-szicky și diplomatul general Ignatief. După ce Pr. S. Mitropolitul sfîrșise discursul, M. S. Împăratul răspunse:

„Sunt foarte mulțămît a Vă vedea. Cunoșc tar: Voastră, căci de mai multe ori am venit pe acolo. Întru și acum, încă eu și alții datî nu eu inimic ci ca amic. Vă mulțămesc pentru buna venire.”

Aceste cuvinte rostite fiind rusește, au fost traduse în limba română de d. consul Iacobsohn.

Tarul văzând apoi pe primarele nostru, d. Pastia încins cu braul tricolor, îl întrebă: „Ponemaies

po rusco”, ear d. Pastia răspunse că nu.

Tarul trecu apoi prin alt salon afară, și așezându-se cu Marele duce Nicolae într-o trăsură cu 2 cai albi, plecă spre a inspecta armata așezată pe șesul Ungheilor. Ajungând în raionul armatei, încălecă Tarul și sub sunetul musicilor militare și strigări de *Ura!* din gătul a 20.000 luptători, trecu repede dinaintea fronturilor regimentelor, escadronurilor și bateriilor armatei. Apoi oprindu-se în mijlocul armatei, se adresă către comandanți și soldați, felicitându-i de bună sosire, le ură o călătorie fericită și o reușită deplină și zise că speră că armata Sa, ca tot deauna așa și acum va da probe de vitejie și disciplină. După aceasta, lăsă Împăratul să defileze întreaga armată dinaintea Sa.

Acestă revistă terminându-se și Tarul reîntornându-se la gară luă pe peron adio de la mai mulți generali dintre cari a sărutat pe generalul Vanovsky șeful corpului al 12-lea și strânse mâna la trei generali, zicându-le că contează pe zelul, activitatea și vitejia lor.

La oarele 6^{3/4} seara se întoarse Tarul la Chișinău, unde sosi la 11 oare seara. Pe cât am aflat, va sta Împăratul 6-8 zile în Chișinău.

Am uitat a menționa și ceva despre generalul I. Ghica, care de câteva zile se aflase în Chișinău, se zice trimis de guvernul nostru din București, spre a încheia cu guvernul Rusiei o convențiune pentru transportarea oștirilor rusești pe liniile căilor ferate din România. Generalul I. Ghica neputându-se întâlni în Chișinău cu Tarul căci acesta nu zăbovise acolo de loc, venise erl la Ungheni și se întoarse îndată cu Tarul la Chișinău. (Curiorul.)

În mesajul tronului, Domnitorul ne zice: „Am tot temeiul de a crede că pe acest tărâm, (salvarea țării și a instituțiunilor ei), divisiuni de partide, urf și sfîșieri din întru nu mai există. Un apel de înfrățire ar fi din partea mi chiar de prisos. Fii ai același țeri, Dumneavoastră nu puteți avea și nu aveți, am ferma convinețiune, de cât un singur gând, o singură voință, un singur scop: binele mamei noastre a tuturilor, binele României.”

Cum răspunde însă guvernul și ceata radicalilor d-lui C. A. Rosetti? La Senat cu ocaziunea verificării titlurilor, majoritatea a găsit de cuvîntă să suspende admiterea d-lui N. I. Lahovari, tatăl a trei copii, al maiorului Iacob Lahovari, chemați a plăti cu viața și cu sângele lor, apărarea patriei, apărarea mamei noastre a tuturilor, zice mesajul; Adunarea deputaților menține acuzațiunea contra unui din acești fii ai bătrânului senator, carele dă, ca prinos de devotament, ca sacrificiu patriei, viața copiilor săi; Adunarea deputaților menține acuzațiunea contra miniștrilor L. Catargi, P. Mavrogheni, general Ioan Florescu, Măiorescu, Boerescu, Al. Lahovari, spre a ne dovedi că nu mai există divisiuni de partide, urf și sfîșieri întestine!... Guvernul cu domnul C. A. Rosetti în cap, batjocorește cu furberii nedemne, bărbați eminenti și vechi luptători liberali ca d-nu C. Bozianu, dând preferință unui om obscur și fără valoare politică ca d. doctor Severin; și combat alegerea unui român inteligent și luminat ca d-nu Apostoleanu, ca să dea loc în Senat unui venetic ca d. Voinoff, pe care d. Cogălniceanu, într'un remarcabil discurs, l-au surghiunit din acest corp în aplausele unanime ale publicului.

Iată cum guvernul și radicalii sciți să împlinescă înaltele cugetări ale Domnitorului, cari sunt ceva mai mult de cât simple cugetări, cari

sunt și trebuie să fie un adevăr de împăciuire reală și de concordie.

Iată cum iei sciți să dea sinceritate, respect și credință cuvintelor și promisiunile Domnesei! . .

Ni se trimete spre publicare următoarea interpretare a controversatului articol 68 din legea electorală, mai ales cu privire la alegerea colegiului I de Vlașca.

Nota rel.

În facia dispozițiunilor precise ale art. 68 din legea electorală (*) alegerea d-lui I. C. Brătianu de senator al colegiului întâiu de Vlașca, este nulă și neavenită.

Ce s'a petrecut într'acest colegiu și ce prescrie legea a se face?

Ceea ce s'a petrecut este aceasta, că, la prima votare atât d. Brătianu cât și d. General Florescu a avut fie care câte 19 voturi, că procedându-se la II-a votare d. Brătianu, a reunit 15 voturi și d. General Florescu 14, și că prin urmare se proclamă d. Brătianu de reprezentantul aceluși colegiu prin majoritate relativă, înlăturându-se tragerea la sorți, după despuerea primului scrutin.

Acestea sunt faptele ce au avut loc; să vedem acum și ce prescrie legea.

Trei idei principale rezultă din art. 68:

I. idee, că cine-va este deputat sau senator, dacă la primul scrutin, a întrunit majoritatea absolută, adică jumătate plus unul din numărul votanților.

II. idee, că în cazul când nu se întrunesc majoritatea absolută la primul scrutin, numai atunci se procedează la doua votare, și cine va avea majoritatea relativă, este proclamat de deputat sau senator.

III. idee în fine că, în cas de paritate, se decide prin tragerea la sorți de către președintele biroului.

Din împreunarea acestor trei idei, ce constituă art. 68, nu poate rezulta alt ceva de cât că, al doilea scrutin are numai atunci loc, când din întâiu scrutin nu s'a putut realiza majoritatea absolută, ci împărțirea voturilor pe mai mulți candidați; și presupunem de exemplu că 20 ar fi toți alegătorii, că 11 fiind majoritatea absolută, nu s'a putut întruni pentru nici un candidat, ci unul a avut 8 voturi, altul 3, și altul 9.

Într'un asemenea cas, se procedează la doua votare și acela care va întruni mai multe voturi, este proclamat de reprezentantul colegiului.

Când însă la întâia votare, a rezultat „paritate” de voturi, atunci se procedează pe dată la tragerea la sorți.

Suntem cu atât mai mult convinși că aceasta este interpretarea fidelă a zisului articol 68, cu cât frasa dintr'ensul: „la cas de paritate se decide prin sorți,” nu face nici de cum complimentul numai ideii relativă la al doilea scrutin; ci și ideii relativă la întâiu scrutin; cu alte cuvinte această frază fiind trecută de legiuitor în finele articolului 68, după ce printr'ensul vorbește de întâia și a doua votare, dispune ca în cas de paritate, „fie întâmplată cu ocaziunea primului scrutin, fie întâmplată cu ocaziunea celui d'al doilea, se va trage la sorți.”

Desfidem pe ori-cine să poată în-

(*) Art. 68. c. c. Alegerea deputaților sau senatorilor se face cu majoritate absolută a voturilor exprase, sau relativă la II-a scrutin, în cas de paritate se decide prin tragerea la sorți de către Președintele biroului.

telege rațional, art. 68, alt-fel de cât așa.

În cazul nostru nu s'a procedat astfel, căci îndată după paritate ca rezultat al primului scrutin, trebuia a se procede la sorți, iar nu la a doua votare pentru a se obține o majoritate relativă.

Într'adevăr este o lipsă de bun simț a se pronunța cine va în cazul acesta, pentru a doua votare. — Cuvântul este că, dacă din capul locului s'a împărțit voturile, într'un chip egal între competitori, pe ce se poate rezuma cine-va, că o a doua votare le poate modifica pentru uni dintr'ensii în plus și pentru alți în minus?

Evident pe nimic, într'un așa de scurt timp mai cu seamă.

Poate pe absința unor din alegătorii la a doua votare; dar aceasta legiuitorul n'a putut-o avea în vedere, și nici că și a propus a consilia pe vre-un alegător, ași face datoria pe jumătate.

Atragem dar atențiunea Senatului, cu ocaziunea verificării mandatului d-lui I. C. Brătianu, pentru Vlașca, adică pentru unul din multele districte, cari s'au întrecut a încredința destinele lor, în mâna celui mai mare om de stat, ce posedă astăzi România, pentru serviciile sale imense ce a adus țării, „d'a fi sciut se țină sus demnitatea ei, d'a fi descurcat finanțele, echilibrat bugetul și a fi adus concordia între partidele politice.”

Nu scim până când vom avea urechi și nu vom auzi și ochi și nu vom vedea. . . . .

Cât pentru Generalul Florescu, mulți au fost geloși de căderea sa, în modul cum a avut loc atât în Vlașca cât și în Dimbovița și mulți s'au întristat de triumful d-lui I. C. Brătianu, și al d-lui Manolescu, mai cu seamă în mijlocul unor asemenea teribile evenimente.

DESPRE ALE MINISTERULUI DE RESBEL

Noi ne vom feri de a publica ori ce ni s'ar zice despre mișcările trupelor noastre, care ar putea să compromită rezultatul ce s'ar aștepta de la asemenea mișcări.

Nu vom înceta însă de a denunța M. S. Domnitorului și țerei, măsurile ce s'ar lua de ministerul de resbel, sub influența exclusivistului nostru guvern de astăzi, și care ar fi de natură a slăbi bazele fundamentale ale instituțiunii noastre militare, precum a urmat d-nul colonel Sîniceanu în curs de aproape un an.

Aliniatul 8 din art. 93 al Constituției, la atribuțiunile Domnitorului zice: „El nu poate crea o funcție fără o lege specială.” — S'au creat contra acestei dispozițiuni, patru Inspectorii de milițiune, aceasta negreșit în considerațiunea evenimentelor de astăzi; dar ori-care ar fi evenimentele, această dispozițiune nu se poate justifica, căci legea organică din 1872 prevede la art. 51, cum urmează a fi compuse cadrele de ofițari milițieni în timp de resbel.

Să admitem un moment ceea ce nu e esact: că ministerul nu ar fi găsit patru ofițari milițieni cărora să poată încredința aceste funcții. Nu avea atunci de cât a chema patru ofițari superiori din neactivitate, sau a da provisoriu aceste funcții la ofițari superiori din cadrele armatei.

Ast-fel să putea îndeplini trebuința fără a se lovi drepturi dobândite. Ce face însă d. ministru? Ia trei coloneli din cei mai cu experiență, și a cărora loc era la ar-

mata activă, li numește la acele posturi provisorie de care am vorbit, și îndată li înlocuiește în posturile lor rămase vacante, prin alți oficiali pe care s'ad și grăbit a-i înainta la gradul de colonel.

Dintr'această simplă espunere a faptelor, ori cine poate înțelege cât de nesigură a rămas pozițiunea celor trei coloneli, și câtă descurajare a trebuit să arunce o asemenea măsură în inima tuturor oficialilor, căci în armată mai cu seamă, și într'un timp critic ca cel de azi dreptatea urmează a fi păzită pentru toți, și cu cea mai mare sfinteție.

A lovi în drepturi dobândite, și a lăsa să se crează, că aceasta să face spre a complăce unor cerinți exagerate și neconștiințioase, este a comite o adevărată crimă.

Sperăm că d. general Cernat, actualul ministru de război, se va feri de a mai cădea în asemenea ispite de care predecesorul său, colonel Slăniceanu, a lăsat în armată suverină atât de triste!

APEL LA D. MINISTRU DE JUSTITIE

O mare mulțime de debitori sunt urmăriți de creditorii lor și sunt amenințați de a fi espropriați și cumplit ruinați, pentru că cu restrângerea creditului public și cu lipsa de bani în care ne aflăm, în starea actuală de lucruri nu să vor găsi cumpărători serioși; și toți debitorii sunt epuși a fi prada cămătarilor și creditorilor lacomi.

Credem că este o datorie imperioasă, care se impune guvernului, de a cere de urgență corpurilor legiuitoare o lege care se suspende toate urmărirea imobiliară în timpul rebelului. Înțelegem d. ministru că aci nu este numai o chestiune de interes privat, ci chiar o chestiune de interes esențialmente public, fiindcă guvernul s'ar găsi peste puțin în fața unei clase a societății sărăcită și ruinată, și tezaurul public va fi cel d'antău a se resimți de o asemenea catastrofă.

Reclamăm dar din toate puterile noastre suspendarea tutului urmărirea imobiliară ca un remediu extrem contra miseriei ce va fi generală într'o situațiune extremă.

SENATUL

Sedința de Vineri 15 Aprilie, 1877.

Sedința se deschide la ora unu după amiază sub președinția provisorie a d-lui G. Eneșcu.

Se procedează la verificarea titlurilor d-lor Senatori.

D. Cămărășescu raportează secțiunii I-a citește raportul asupra alegerilor din această secțiune care se primesc fără nici o discuțiune. Numai asupra alegerii d-lui G. Lecca, a luat cuvântul Principele D. Ghica și a combătut-o dând pe față toate pricinile esențiale din partea guvernului, după cum atestă protestul mai multor alegători. Senatul a validat însă și această alegere.

D. Manolescu, citește raportul asupra alegerilor colegiilor ce fac parte din secțiunea II-a. Se validează toate aceste alegeri afară de aceea a d-lui N. Lahovari, care rămâne suspendată până la venirea documentelor de alegere.

D. Sturdza citește raportul asupra alegerilor efectuate în districtele care fac parte din secțiunea III-a.

Toate alegerile sunt validate fără discuțiune. Numai asupra alegerii efectuate în colegiul I de Mucel în persoana d-lui Iorgulescu Gote se produce o discuțiune foarte animată în care în parte Principele Dimitrie Ghica și d. V. Boerescu cari combat alegerea ca ilegală, de oare-ce mai mulți alegători contestați luaseră parte la vot mai înainte de a se pronunța calitatea d-lor de alegători în colegiul I.

Susțin alegerea d-nii Ion Ghica și Alexandru Giani.

Procedând-se la vot, Senatul validează și această alegere.

D. V. Șaicaru, citește raportul asupra alegerilor în districtele care fac parte din secțiunea IV.

Alegerea d-lui Voinov este combătută asemenea de către Principele D. Ghica și d. Vasile Boerescu și d. Orlăcu. Se citește și un protest al d-lui Apostolovici candidatul opus d-lui Voinov la coleg. I de Putna. După ce se acordă cuvântul și d-lui Voinov, Senatul validează alegerea.

Alegerea d-lui Bobocianu la coleg. I de Mehadinți fiind contestată se invalidează cu majoritatea de 40 voturi contra d. Colajin este declarat vacant.

Celelalte alegeri din această secțiune se validează fără nici o discuțiune.

Se suspendă ședința pentru 10 minute.

La redeschidere se procedează la alegerea unui președinte al Senatului și este proclamat P. S. S. Mitropolitul Primat cu aproape unanimitatea voturilor.

Vice-președinți se aleg d. Manolachi Costachiu 42 voturi și d. Brătianu cu 33.

D. Epureanu. Vă mulțumesc, d-lor senatori de onoarea ce mi-ați făcut prin alegerea mea de vice-președinte în aceste momente așa de grave.

O dată însă cu espresiunea recunoștinței mele, vă declar că voi păstra acest post de onoare ce mi-ați încredințat numai atât cât voi fi convins că voi fi espresiunea majorității acestui Senat. Îndată ce voi fi însă adas în pozițiune să cred că nu mai am această calitate, vă promit de acum că nu voi abusa de încrederea d-vr. și mi voi da demisia mea.

Se continuă cu votarea pentru completarea restului biroului și sunt aleși ca secretari d-nii Heliu, Ghermany, Cămărășescu și Lecca, era ca chestori d-nii Manolescu și Caramanliu.

D. Sturdza. Interpelez pe președintele Consiliului de miniștri.

1). Dacă guvernul a protestat la Pateri în fața invasiunii rusești,

2). Dacă a luat cunoștință de condita armatei ruse către prefectii districtelor limitrofe și

3). Dacă are de gând să comunice corespondența diplomatică.

D. ministru de Esterne. Aceste puncte sunt copriuse chiar în mesajul domnesc. Măne Camera și Senatul va fi pusă în cunoștință de cauză, de oare-ce vom pune în vedere Corpurilor Legiuitoare întreaga corespondență diplomatică; cred ast-fel că Senatul și va formula părerea sa cu ocaziunea răspunsului la mesajul Tronului.

D. Sturdza. De vreme ce nu pot avea răspuns la interpelarea mea, ași ruga pe Senat ca să procedă îndată la alegerea comisiei pentru redactarea adresei de răspuns la mesajul Tronului.

D. Ministru de Esterne. Eu cred că această opinie nu se poate adopta, de oare-ce comisioane pentru răspuns la mesajul, nu poate să spună nimic tronului până nu va vedea corespondența diplomatică.

Incidental fiind închis se procedează la împărțirea Senatului în secțiuni, după care ședința este ridicată la 5 ore și jumătate.

CAMERA

Ședința de vineri 15 Aprilie.

Ședința se deschide la orele 12 și jumătate sub președinția d-lui Col. Lecca, fiind prezenți 90 d. deputați.

Se indeplinește formalitățile ordinare.

Se citește declarația d-lui N. Calargi, prin care anunță că nu poate veni la adunarea, pentru că nu e de idea majorității, și apoi Galații sunt amenințați de Turci și trebuie să rămână lângă familia sa.

Dimisia d-lui Al. Holban se respinge; a d-lui Sihleanu din vice-președinții, se primește.

D. N. Blarenberg anunță o interpelare guvernului, dacă s'a făcut protestul contra încălcării țării, căci în mesajul nu se vede nimic, și apoi dacă s'a luat dispoziții ca armata noastră să nu cadă prizonieră sau să se lupte, fără voe, contra unuia sau altuia dintre beligeranți.

D. min. al Justiției roagă a se îngădui câte-va ore până se va constitui Senatul și atunci se vor da toate măsurile și actele esențiale.

D. Vernescu întreabă, dacă trupele străine au intrat cu voea sau fără voea guvernului. (întreruperi). După acest manifest (arată hârtia) mi se pare că a intrat cu voea guvernului (zgomet, proteste).

Nu avem noi guvern? Tare nu e suverană? Ce e această hârtie?

D. Lascăr Costin: o declarațiune de amor! (întreruperi, exclamări, zgomet.)

D. Stătescu: Cer cuvântul în chestiune personală!

Voc: Nu e timpul acum pentru asemenea lucruri!

Alte voci: N'am venit aici să ne ocupăm de personalități! (zgomet.)

D. min. al Cultelor se miră că tocmă d. Vernescu, care mai deunăzi a eșit din acest minister, vine să l'acuse, fără a neștepta actele pe cari le va prezenta guvernului.

D. Danielopol zice, că Adunarea nu se poate pronunța, de cât numai în deplină cunoștință, prin urmare cere toate actele diplomatice, pe cari să le studieze Camera și apoi să își dea avizul.

D. min. Cultelor repetă, că însuși guvernul a declarat că, va aduce toate aceste acte, și prin urmare să nu se pue în dubii intențiile guvernului.

Discuția se închide.

Se procedează la validarea alegerii din col. III de Bolgrad.

D. Parușeff arată abuzurile de putere și ingerințele făcute de prefectul local, și cere o anchetă parlamentară.

(dialoguri, mai toți se ridică.)

D. v. Președinte: Dacă v'ar scult toți, eu consider discuția de închisă. (pausă de 5 minute.)

D. Buescu susține, că nefind la birou nici un protest, să nu se primească propunerea d-lui Parușeff.

Punându-se la vot, se admite numirea unei comisii de anchetă.

Se validează alegerea d-lui Vidrașcu, în Focșani.

După oare cari discuțiuni, se invalidează alegerea col. II de Ialomița.

Ședința se suspendă pentru 5 minute.

La redeschidere, d. ministru încredințat public, citește un mesajul domnesc în privința sumei de 997000 lei, restituită de Rusia, din venitul mănăstirilor din Basarabia.

D. Ministru de război citește un mesajul, pentru un credit de peste un milion lei, pentru mobilizarea armatei.

Apoi se validează alegerea d-lui Ișicescu în col. III de Neamț.

Ședința se ridică la orele 3 seara.

DELEGAȚIUNEA

STUDENTILOR ROMANI DIN PARIS

Domnule redactor,

Comptăm pe simțimintele d-voastră de patriotism pentru a vă ruga să dați publicității aci altăturata comunicare.

Primiți vă rugăm, domnule redactor, asigurarea deosebitei noastre considerațiuni.

Membrii delegațiunii: C. Cantacuzin, A. Lambrior, G. Panu, I. Crăciunescu, C. M. Mironescu.

Evenimentele grave, ce se desfășură în Orient în ansietatea generală și care amenință prin violența lor liniștea țării noastre, au deșteptat în inimile tinerimei române din Paris toate preocupățiunile ce nasc dintr'un ardent patriotism. — La cele d'antău sciri de natură a sdruncina pacea și prin urmare prosperitatea țării, toți Românii din Paris s'ad întrunit într'un singur gând, acela de a fi gata ași face datoria până la unul în momentul când serviciile lor vor fi cerute pentru apărarea căminelor strămoșești. — Animați de aceste simțiminte, ei au voit a rămânea strins legați între dâșii pentru a putea răspunde într'un singur glas la chemarea țării.

Intr'acest scop ei au decis ca o delegațiune, aleasă din stinul lor să se țină în curentul evenimentelor, să avizeze la modul cel mai nemeșit de a da concursul lor, să se ocupe de mijloacele materiale pentru plecare ca să fie gata cu toții ași implini cu sântăne datoria, când ora va sosi.

Având credință în providența străbunilor lor; convingși de patriotismul și curagiul ce va desvălui țeara întregă; plini de încredere în perspicacitatea și experiența acelor ce au periculoasă onoare de a conduce destinele țării; sperând încă în jus-

tiția Europei, ei strigă: „Trăiască România liberă și independentă“.

Membrii delegațiunii: C. Cantacuzin, A. Lambrior, G. Panu, I. Crăciunescu, C. M. Mironescu.

SCIRI SOSITE CU POSTA DIN URMA

Viena, 24 Aprilie.

Circulara rusească până acum nu a fost predată ministerului de Esterne. E probabil, că ea se va predăstăzi. (S'a întâmplat. Red.) atât în Berlin, cât și în Roma, Paris, Londra și Roma de odată.

Lemberg, 24 Aprilie.

Ziarele polonese aduc știră, că Țarul, întorcându-se de la Chișinău, va petrece mai multă vreme în Varșovia. Polonia mai târziu la 1 Mai se va pune în stare de asediu.

Viena, 24 Aprilie.

În curând se va numi noul ambasador pentru Constantinopol.

St. Petersburg, 24 Aprilie.

Banchierul Mendelsohn a sosit aici din Berlin. El negociază cu guvernul în numele unui grup pentru un împrumut de un miliard, franci (700 milioane rable).

Circulara rusească către Pateri.

Circulara lui Gorciacoff adresată către marii Ambasadori din Berlin, Londra, Vienna, Paris și Roma, conține următoarele:

Dela începutul crizei orientale, cabinetul rusec a epuizat toate mijloacele puterii sale, ca prin concursul marilor puteri să isbutescă într'u pacificarea Turciei. Toate propunerile făcute de Pateri în mai multe rânduri din partea cabinetelor unite au întâmpinat rezistența nevinșată a Pateri.

Protocolul din Londra este cea din urmă espresie a voinței comune a Europei; Cabinetul Țarului a dat într'u această concurs ca la cel din urmă mijloc de pacificare. În protocol, cât și în declarațiunile anexate, cabinetul Țarului a arătat condițiunile, care, dacă Poarta le ar fi primit cu loialitate și sinceritate, ar fi putut să ne ducă la restabilirea păcii. Poarta earăși ne-a refuzat; protocolul din Londra nu a prevăzut eventualitatea refuzării.

Europa s'a nărginit a statornicie, că marile puteri, dacă ar fi îngelat speranțele, că Poarta va introduce instituțiunile cerute de puterile europene, — își rezervă de a aviza la mijloacele aconodate spre a asigura scorta popoarelor și pacea generală. Cabinetele prevedea, că Poarta nu va implini promisiunile făcute; dar nu au prevădit, că ea va refusa cererile Europei.

În aceen-și vreme s'a constatat în declarația Lordului Derby altăturată la protocol, că după ce Engiltera numai în interesul păcii generale s'a învoit d'a semna protocolul, dacă nu s'ar atinge acest scop, anume desarmarea și pacea între Turcia și Rusia, protocolul va trebui să fie primit ca nul. Refuzul Pateri și motivul ei nu mai dă loc la speranță, că Poarta va ținea seamă de dorințele și sfaturile Europei și esclud toate garanțiile relative la introducerea reformelor în interesul creștinilor, și fac peste puțină atât încheierea păcii cu Montenegro, cât și pacificarea și realizarea condițiunilor de pacificare. În asemenea împrejurări se esclud toate încercările de înțelegere și nu rămâne de cât alternativa: ori a menține starea nesuferită ori a recurge la mijloacele silnice spre a îndupleca pe Poartă. În urma acestora Țarul a hotărât a întreprinde, într-uce provocase puterile să stăruiască împreună. Țarul a poruncit a ține sale să treacă granița turcească și să se comunice această sa hotărâre guvernului.

Țarul e convins, că prin această res-punsivă vederilor Europei.

SCIRI ALE ZILEI

Comunicarea este întreruptă în mai multe părți.

Cele două maluri ale Dunării nu mai corespund nici postal, nici telegrafic, nici chiar pentru transportul persoanelor.

Căți-va locuitori din țară, pe cari afacerile l'au reținut la Ruscuc și Silistra, azi sunt în neputință d'a se întoarce în stinul familiilor lor.

Numai armata turcească își rezervă dreptul d'a călea pământul nostru.

Ast-fel, un ostrov din fața Călașilor, a fost ocupat d'o companie de soldați, comandați în regulă.

Nu se știe nimic despre locuitorii cari lucrea în pădurea din acel ostrov.

Căzută a și victima barbariei turcești sau nu?

Nici *Monitorul* nici ziarele oficiale nu ne spun nimic. — Atât scim numai că intrarea Turcilor a îngrozit pe locuitorii cari fug înăuntru țării. În fie care oră pe barierele capitalei intră care încercate cu familiile nefericitorilor locuitori de la Dunăre.

Prădarea de către Turci a celor trei vase cu grâu dela Bechel, nu este unica. Acest jaf s'a mai întâmplat la Oltenița, Zimnicea și Calafat, unde s'ad rădicat vite de către soldați armați.

O alta întrerupere a comunicației este aceea din Moldova, pe calea ferată între Iași—Târgul-Frumos și Dolhasca și Pașcani. — și aceasta din cauza ploilor.

Sperăm însă că se va restabili în curând.

Azi chiar *Românul* mărturisește că între Monitoarele turcești de la Dunăre și artileria rusă de la Bărboși s'a schimbat o descărcare. Numai unaf Poate că econl a făcut pe locuitori să crează că aud mai multe bubuituri.

Românul spune că nu este niciun semn de trecerea Turcilor. Se înceală. Pregătirile se fac. Cu toată desmășirea ce dă acestor temeri, la Calafat mai mulți oficiali turci îmbrăcați civili, dar cunoscuți de locuitorii au esaminat și măsurat chiar locurile.

Dea Dumnezeu ca aceste temeri să nu se adeverească cel mult în 3 zile, mai cu seamă că trupele cari se pregătesc pentru trecere, sunt cerchez și bași-buzucl cu artilerie.

Cea mai apropiată trecere se zice că va fi pe lângă Giurgiu aparată de artileria Ruscucului.

Se așteaptă azi sosirea în capitală a principelui Dolgoruchi, unul din ajutanții M. S. Țarului. El va aduce pentru Domnitorul nostru o scrisoare olografă din partea Monarhului rusec, cu lămuriri asupra motivelor cari au grăbit trecerea Prutului de către armata rusească.

PENTRU REFUGIȚII DELA DUNARE

Unul din amicii noștri pune grațuit o casă a sa cu mai multe camere, din suburbia Oborul, la dispoziția refugiților locuitori dela Dunăre. Pentru informație să se adreseze la administrația *Timpului*.

CAMERA

În ședința sa de astăzi Sâmbătă, la întrebarea d-nului Sturdza, d-nu ministru de Esterne declară, că într'adever turcii au prădat nu numai corăbiile despre cari s'a vorbit prin ziare, ci au comis mai multe încălcări, ale căror consecințe se vor vedea mai târziu.

Apoi citește proiectul de lege pentru Convenția încheiată cu Rusia relativ la trecerea trupelor ruse. — și corespondența între Domnitorul nostru și Marele Vizir.

Camera trece în secții pentru a lua cunoștință de actele diplomatice.

IMPORTANT!

GRAND HOTELUL din orașul TÎRGOVIȘTEA, sub-șemnatul proprietar, în scopul d'a fi mai bine servit și mulțumit d-nii voiașeri, dela 23 Aprilie curent nevoind a l'închiria, ci a l'administra însumi pe viitor, am onoare a anunța d-lor voiașeri, că vor găsi curățenie îngrijită, serviciu multumitor, camere în destule gașin, grădina, biru, — și procurile mai reduse.

Proprietar, George Irimia.

